

Η έλλειψη ταπείνωσης οδηγεί στον όλεθρο της αίρεσης (Αρχιμ. Θεόφιλος Λεμοντζής, Δρ. Θεολογίας)

/ [Πεμπτούσια](#)

(Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=172146>)

Ο Ντέιβιντ Κορές (David Koresh) ηγέτης της χιλιαστικής αίρεσης των «Davidians» παρακλάδι των Αντβεντιστών της Έβδομης ημέρας, μιας από τις χριστιανικές αιρέσεις που επαναπροσδιόριζαν κατά καιρούς τον χρόνο που θα ερχόταν το τέλος του κόσμου, μετά από 51 ημέρες πολιορκίας από τους άνδρες του FBI έβαλε τέλος στη ζωή του, στις 19 Απριλίου 1993, περιμένοντας το τέλος του κόσμου που θα συνέβαινε τάχα εκείνη τη μέρα οδηγώντας στο θάνατο 85 οπαδούς του, συμπεριλαμβανομένων και 25 παιδιών.

Ο Σόκο Ασαχάρα (Shoko Asahara) ιδρυτής και ηγέτης της παραθρησκευτικής αίρεσης Αούμ Σινρικίο (Υπέρτατη Αλήθεια) ισχυριζόταν πως ο κόσμος σύντομα θα καταλαμβάνονταν από πολέμους και το κακό, και μόνο όλοι όσοι τον

ακολουθούσαν θα εξασφάλιζαν την σωτηρία τους. Η ομάδα αυτή ήταν ένα μείγμα Βουδισμού, Ινδουισμού και Χριστιανισμού που ανέμενε τη συντέλεια του κόσμου το 1997. Μέλη της αίρεσης προσπάθησαν να αποδείξουν ότι έρχεται η συντέλεια του κόσμου ρίχνοντας θανατηφόρο αέριο σαρίν στο μετρό του Τόκιο το 1995. Τέλος η αίρεση με την ονομασία «Κίνηση για την Αποκατάσταση των 10 εντολών» (Movement for the Restoration of the Ten Commandments) είχε ως κεντρικό δόγμα ότι ο κόσμος θα καταστρεφόταν στις 31 Δεκεμβρίου 1999 αλλά η Παρθένος Μαρία θα έσωζε τα πιστά μέλη της οργάνωσης. Με την παρέλευση της ημερομηνίας, 530 από αυτά τα μέλη κήκταν ζωντανά μέσα στο παρεκκλήσιό τους.

Απέναντι σε όλες αυτές τις μορφές πλάνης και σε αυτούς που υποστηρίζουν ότι κατέχουν υπερφυσικά χαρίσματα θα πρέπει να επισημάνουμε ότι τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, που αποτελούσαν καθημερινή εμπειρία των πρώτων χριστιανών, δεν ανήκουν στο παρελθόν. Πράγματι, υπάρχει μια ποικιλία χαρισμάτων που δίνονται από το Άγιο Πνεύμα στους πιστούς. Το κατεξοχήν όμως χάρισμα του Αγίου Πνεύματος, το οποίο αγνοούν οι αιρετικοί, είναι η ταπείνωση. Οι άνθρωποι οι οποίοι διακηρύσσουν ότι είναι χαρισματούχοι, προφήτες, θεραπευτές, δεν έχουν την ταπείνωση, την κατεξοχήν προϋπόθεση για την κτήση αυτών των χαρισμάτων αλλά είναι γεμάτοι από υπερηφάνεια, αλαζονεία, οίηση και επιχειρούν να ερμηνεύσουν με την πεπερασμένη λογική τους το μέγα και ανερμήνευτο μυστήριο της πίστεώς μας. Αντίθετα οι πνευματοφόροι άγιοι της Εκκλησίας μας συμβουλεύουν ότι αν έχουμε κάποια θαυμαστή και θεϊκή εμπειρία είτε να καταφύγουμε στον πνευματικό μας πατέρα είτε να την απορρίψουμε θεωρώντας τον εαυτό μας ανάξιο για τέτοια εμπειρία για να μην αιχμαλωτισθούμε από το δαίμονα της υπερηφάνειας. Ο άγιος Παΐσιος ο αγιορείτης μας προτρέπει να είμαστε επιφυλακτικοί απέναντι σε υπερφυσικές εμπειρίες. Άλλωστε ο ίδιος, αν και είχε φτάσει σε υψηλά επίπεδα αγιότητας ήταν ιδιαίτερα επιφυλακτικός απέναντι στις πνευματικές του εμπειρίες όπως μας παρουσιάζεται στο παράδειγμα με την εμφάνιση της αγίας Ευφημίας. Ο Άγιος Παΐσιος, λοιπόν, όταν τον επισκέφθηκε η αγία Ευφημία, το πρώτο που της είπε, για να διαπιστώσει εάν ήταν αληθινή πνευματική εμπειρία και όχι του σατανά, ήταν τα εξής: «Λέγε: Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι», και μόλις εκείνη δόξασε τον εν Τριάδι Θεό, μόνο τότε ο Άγιος την αποδέχτηκε ως αγία. Μας προτρέπει ο άγιος Πορφύριος ο Κausοκαλυβίτης: «*Παρακάλει τὸ Θεό, νὰ σοῦ στείλει τὴν ἀγία ταπείνωση. Ὅχι αὐτὴ ποὺ λέει, εἶμαι τελευταῖος, εἶμαι τιποτένιος. Αὐτὴ εἶναι σατανικὴ ταπείνωση. Ἡ ἀγία ταπείνωση εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ. Ἀκοῦς; Δῶρο, χάρισμα. Ὅχι ἀπὸ δικές μας προσπάθειες. Ἐσὺ προετοίμαζε τὸν ἑαυτό σου, καὶ ζήτη ἀπὸ τὸ Θεὸ αὐτὸ τὸ ἅγιο δῶρο. Μὴ λές, ἔχω αὐτὸ τὸ ἐλάττωμα, τὸ προσφέρω στὸ Θεό. Τίποτα. Ἐσύ, ἄγωνίσου, ἐξουθένωνε τὸν ἑαυτό σου, καὶ τὰ ἄλλα εἶναι τοῦ Θεοῦ. Ἀγωνίζου νὰ εἰσέλθομε ἀπὸ δῶ, εἰς τὴν Ἄκτιστον Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ*

».

Υπάρχει κι άλλη θεαματική μορφή πνευματικής πλάνης, η οποία προσφέρει στα θύματά της θρησκευτικά συναισθήματα έκστασης όπως συμβαίνει στις διάφορες πεντηκοστιανές ομάδες οι οποίες ισχυρίζονται ότι κατέχουν το Άγιο Πνεύμα σε τέτοιο βαθμό ώστε να προβαίνουν σε «θαυμαστές» εκδηλώσεις όπως «γλωσσολαλία», «θεραπείες» και «προφητείες». Οι ενθουσιαστικές αυτές ομάδες κηρύττουν ότι απέκτησαν τη σωτηρία και η το φαινόμενο της γλωσσολαλίας αποτελεί για αυτούς απόδειξη ότι ο πιστός έλαβε την πληρότητα του Αγίου Πνεύματος και επομένως τη βεβαιότητα της σωτηρίας.

Απέναντι σε αυτή την πεποίθηση θα πρέπει να επισημάνουμε ότι η γλωσσολαλία των πεντηκοστιανών κινήσεων δεν είναι χάρισμα του Αγίου Πνεύματος αλλά μια ομαδική υστερία, μια θεατρική παράσταση ώστε ο προτεστάντης λουθηρανός πάστορας Δρ. Kurt Koch υποστηρίζει ότι οι περισσότερες «πνευματικές» εμπειρίες των πεντηκοστιανών δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένα συνηθισμένο φαινόμενο δαιμονοκαταληψίας. Ο Ιερομόναχος π. Σεραφείμ Rose υποστηρίζει ότι οι «προφητικές» κινήσεις των πεντηκοστιανών έχουν περισσότερες ομοιότητες με τα πνευματιστικά φαινόμενα διάφορων άλλων θρησκειών παρά με τον Χριστιανισμό και ο θρησκευτολόγος Ronald Knox υποστήριξε ότι τα «πνευματικά» φαινόμενα των διάφορων ενθουσιαστικών πεντηκοστιανών κινήσεων δεν έχουν καμιά σχέση με τα χαρίσματα όπως περιγράφονται μέσα στην Αγία Γραφή αλλά με τις διάφορες πνευματιστικές πρακτικές σαμάνων και μάγων πρωτόγονων θρησκειών.

(Συνεχίζεται)